

5. Az ötödik, a dokumentáció és a 2018/1046/EU költségvetési rendelet várakozási időre vonatkozó 175. cikkének megsértésére alapított jogalap.

— Annak ellenére, hogy az Európai Parlament bejelentette a szóban forgó szerződés aláírásának felfüggesztését, az EU Hivatalos Lapja tartalmazott egy értesítést, hogy a szerződés 2019. december 4-én aláírásra került, és nem került közzétételre helyesbítés, így megsértették a dokumentációt és a 2018/1046/EU költségvetési rendelet várakozási időre vonatkozó 175. cikkét.

(¹) Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i 2018/1046 (EU, Euratom) európai parlamenti és tanácsi rendelete (HL 2018 L 193., 1. o.).

(²) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról szóló, 2018. december 18-i 2019/715/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2019. L 122., 1. o.).

2020. január 16-án benyújtott kereset – ID kontra EKSZ

(T-28/20. sz. ügy)

(2020/C 95/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: ID (képviselő: C. Bernard-Glanz ügyvéd)

Alperes: Európai Külügyi Szolgálat)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy a kereset elfogadható;
- semmisítse meg a vitatott határozatot és amennyiben ez szükséges, a panaszt elutasító határozatot;
- kötelezze az alperest arra, hogy fizessen 449 397,05 eurót a felperest ért vagyoni kárért, ezen összeget törvényes kamatokkal növelve, az összeg teljes megfizetéséig;
- kötelezze az alperest arra, hogy fizessen 20 000 eurót a felperest ért nem vagyoni károkért ezen összeget törvényes kamatokkal növelve, az összeg teljes megfizetéséig, és
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 84. cikkének megsértésére vonatkozik:

- az első rész azon tényezőkre vonatkozik, amelyekre az alkalmatlanság megállapítását alapozni kell a szerződés próbaidő alatti megszüntetése érdekében;

- a második rész arra vonatkozik, hogy milyen mértékű alkalmatlanság igazolhatja a szerződés próbaidő alatti megszüntetését.
2. A második jogalap a megfelelő indokolás hiányára és nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetésére vonatkozik.
- az első rész a megfelelő indokolás hiányára és nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetésére vonatkozik;
 - a második rész azon információk értékelésére vonatkozik, amelyek alátámaszthatják a nyilvánvaló alkalmatlanság megállapítását.
3. A harmadik jogalap hatáskörrel való visszaélésre vonatkozik.

2020. január 22-én benyújtott kereset – Egyesült Királyság kontra Bizottság

(T-37/20. sz. ügy)

(2020/C 95/48)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők: Z. Lavery meghatalmazott és T. Buley barrister)

Alperes: Európai Bizottság

A felek kérelmei

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az (EU) 2019/1835 bizottsági végrehajtási határozatot⁽¹⁾ annyiban, amennyiben az aktív mezőgazdasági termelőkhöz kapcsolt vállalkozások meghatározásának hiányossága miatt az Egyesült Királyság akkreditált kifizető ügynökségei által az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére teljesített egyes kiadásokat kizár az európai uniós finanszírozásból; és
- a Bizottságot kötelezze az Egyesült Királyság költségeinek a viselésére.

Jogalapok és főbb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egyetlen, az 1307/2013 rendelet⁽²⁾ 9. cikke (2) bekezdése első albekezdésének a téves értelmezésére alapított jogalapra hivatkozik.

Az Egyesült Királyság hét érvet hoz fel e jogalap alátámasztására:

- Először is a Bizottság tévesen értelmezte a 9. cikk (2) bekezdése első albekezdésének szövegét. Nem zárja ki a kérelmező részére történő kifizetést pusztán azért, mert a kérelmező egy nagyobb vállalatcsoport tagja, amelynek bizonyos más tagjai negatív listán szereplő tevékenységeket végeznek.
- Másodszor a felperes azzal érvel, hogy e rendelkezés szövegének nem lehet olyan értelmet tulajdonítani, amint azt a Bizottság értelmezi. Ami a szintaxist illeti, egyértelműen az tilos, hogy a csoport maga végezze a szóban forgó tevékenységet. Ez a feltétel nem teljesül, ha a közvetlen kifizetés kérelmezője olyan vállalkozás, amely (önmagában) megfelel a mezőgazdasági termelő 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában szereplő meghatározásának, de (önmagában) nem folytat releváns tevékenységet.
- Harmadszor, az Egyesült Királyság értelmezését megerősíti az a tény, hogy a 9. cikk (2) bekezdése első albekezdésének szövege azt tükrözi, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja meghatározza a „mezőgazdasági termelő” fogalmát. A „mezőgazdasági termelő” állhat a) mezőgazdasági tevékenységet folytató egyetlen (természetes vagy jogi) személyből, vagy b) ilyen személyek csoportjából. Ez utóbbi esetben a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti egyetlen „mezőgazdasági termelőt” természetes vagy jogi személyek együttese alkotja. A mondat nem értelmezhető úgy, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja kiegészül egy „kapcsolt jogalanyokra” vonatkozó elemmel, ezért a 9. cikk (2) bekezdésének első albekezdése nem értelmezhető ily módon.